

Det kan jo være – det skal jeg ikke kunne sige – at de Lomborgtilbøjeligheder har gennemsyret ministeriet så meget, at de er begyndt at tænke med i de baner og også tror, at det er sådan, man skal gøre, hvis man skal være sikker på at have styr på det hele. Men så vil jeg altså råde ministeren til at lytte til gode venner og ikke til skidte kammerater rundtomkring, for de skidte kammerater ved nemlig godt, at det er sådan. Egentlig vil jeg sige, at hvis ministeren havde lyttet til sine gode kammerater i bl.a. Det Konservative Folkeparti, kunne han have fået at vide, at alt, hvad jeg har sagt her, er sandt fra begyndelsen til slutningen, og det er oven i købet værre, end jeg har sagt, for Folketingets talerstols omdømme forhindrer mig i at komme med den fulde sandhed.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Fru Margrete Aukens bemærkninger om personforhold synes jeg ærlig talt falder noget uden for lovgivningsarbejdet og er ret upassende i denne sammenhæng. Dette her drejer sig om organisationerne, og at vi får en mulighed for at få samlet nogle opgaver, og jeg håber virkelig, at man vil give meget kvalificerede råd og lave gode undersøgelser og en fortsat forskning. Jeg synes, det er særdeles upassende at begynde at kommentere enkeltpersoner i forbindelse med et lovforslag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det synes jeg sandelig også, men hvad skal man ellers gøre? Ellers er det jo ikke til at forklare, hvad det er, der er foregået.

Andre gange kan man sidde med folk, man er hamrende uenige med, og det er o.k. Men her kan man ikke forstå, hvad der er foregået, uden at man er nødt til at komme ind på historien, og det er derfor, det næsten er værre end Lomborg-instituttet, for der var trods alt en politisk hensigt med at lave det. Men her er det et personspørgsmål, og ulykken er, at man ikke har fået bremsset op.

Hvis Venstres ordfører f.eks. havde undersøgt, at 27,3 pct. af budgettet blev brugt på den måde, tror jeg også, at Venstres økonomiske sans var begyndt at fungere, så man havde sagt: Mon ikke vi skulle kigge på denne sag, når man nu begynder at spørge rundtomkring vedrørende kvalitetene i ledelsen af det institut, som skal tage sig af store og svære ting, som er blandt de

allerallerstørste investeringer i vort land og har langsigtede virkninger?

Men jeg er helt enig med Venstres ordfører. Jeg synes, det er meget upassende.

Martin Lidegaard (RV):

Det er ikke alle dele af regeringens gennemgang af råd, nævn og puljer, som Det Radikale Venstre har været imod. Der er flere eksempler på, at råd og nævn har aftjent deres værnepligt, og at midlerne kunne bruges bedre andre steder.

Jeg nævner det for ikke med det samme at blive beskyldt for politisk rygmarvsreaktion i forbindelse med de alvorlige smuttere, der til gengæld også er sket. Det mest kendte er selvfølgelig lukningen af Det Danske Center for Menneskerettigheder, men også med hensyn til det, vi diskuterer i dag, er det tilfældet: Vi kommer til at savne Jernbanerådet, men jeg vil koncentrere mig om Transportrådet i dag.

Nedlæggelsen af det savner ethvert sagligt grundlag. Argumenterne er tynde for ikke at sige ikkeeksisterende. Det er mildest talt iøjnefaldende, at hverken lovforslaget eller de medfølgende bemærkninger giver blot antydning af en begrundelse for at nedlægge rådet ud over standardsvaret om, at nu får vi mere kvalitet for færre penge ved at overføre opgaven til Danmarks TransportForskning. Den misforståelse er vi flere, der har forsøgt at give regeringen anledning til at rette op på ved at stille opklarende spørgsmål til ministeren og ved at gøre det klart, hvorfor Transportrådet er vigtigt, men tilsyneladende og desværre uden held.

Kl. 21.15

Først og fremmest er det banalt samfundsøkonomisk helt tåbeligt ikke at sikre, at vi har et uafhængigt og kvalificeret grundlag, når vi træffer trafikbeslutninger i milliardklassen. Trafik er jo ikke et lille, perifert område. Det har kæmpe betydning for erhvervslivet, for miljøet, for samfundsudviklingen, ja, for hver eneste familie i Danmark, og vi er dybt afhængige af en god trafikplanlægning, hvis vores liv skal hænge sammen.

Der er flere, der i tidens løb har muntret sig over, hvordan trafiklovgivningen bliver vedtaget her i Folketinget, og på hvilket grundlag beslutningerne indimellem bliver truffet – ingen nævnt og alt for mange glemte, men der har desværre været nogle dyre grin. Flere penge er ikke altid nok, men jeg tror faktisk ikke, man kan finde nogen som helst, der ønsker at kritisere fag-